

ĀDAŽU EVANĢĒLISKI LUTERISKĀS DRAUDZES ZIŅAS

PIEŠKIR SAVAI DZĪVEI MŪŽĪBAS VĒRTĪBU!

Pacēlis acis, viņš (Jēzus) ieraudzīja, ka bagātie met dāvanas tempļa ziedojumu traukā. Un viņš redzēja kādu nabadzīgu atraitni, kas iemeta tur divas nieka artavas. Viņš sacīja: "Patiesi es jums saku: šī nabadzīgā atraitne ir ziedojusi vairāk par visiem. Jo tie visi ziedoja no savas pārpilnības, bet viņa no savas trūcības ziedoja visu, kas tai bija iztikai." (Lk. 21:1-4)

Bija laiks, kad uz baznīcu lielākoties nāca vecākas sievietes. Paldies viņām, jo ar savu ticību, ar savu klātbūtni baznīcā un ar savu "nieka artavu" tās spēja iznest caur krīzēm Latvijas draudzes. Šobrīd Ādažu draudzē, paldies Dievam, atkal sastopam visas paaudzes - arī vīrus un sievietes labākajos spēka gados un jaunas ģimenes ar bērniem. Tomēr būtība paliek tā pati - mēs visi, katrs ar savu "artavu", pienesam draudzes darbībā kādu ļoti nozīmīgu daļu. Pat, ja tas prasa regulāru piepūli piecelties un atnākt uz kādu pasākumu, tomēr tas liecina, ka kristīga dzīve ir kopīgs ceļš ikdienā. Ticība Dievam nav tikai ātrā palīdzība nelaimē vai skaists pasākums reizi gadā vai mūžā. Tā ir dalīšanās tajā, ar ko mūs katru Dievs ir svētījis - vienalga vai tas būtu laiks, nauda, talanti vai labie darbi. To mēs varam mācīties no šīs nabaga atraitnes - spert mazus, regulārus soliņus un ielikt šajās lietās visu sevi. Tās ir rūpes par pašu būtiskāko - dzīves jēga kopā ar Jēzu, svētība ikdienā un cerība mūžībā. Ziedošana ir būtisks mūsu ticības rādītājs, jo ar to mēs slavējam Dievu un pateicamies viņam. Ziedojot piedalāmies Dieva misijā, atbalstām citus, pat ja paši ar to nenodarbojamies ikdienā. Ziedojot Dievam, mēs kļedējam tumsu un neizšķiežam savus līdzekļus grēkam. Dievam veltītais laiks un nauda ir ar mūžības vērtību, ko neviens nenozēlos tad, kad šī pasaule paies.

Šis atraitnes vēstījums mums šodien ir - dot, pat ja tas nav viegli. Iespējams mēs dažkārt piemirstam, ka Jēzus paša dzīve ir šāda nesavtīga došana mīlestībā. Jēzus uzņēmās rūpes par mūsu grēkiem un aiznesa krustu uz Golgātas kalnu. Un tas nemaz nebija viegli pat Dieva Dēlam. Viņš ziedoja visu - savu dzīvību mūsu grēku izpiršanai. Tāpat svinot valsts jubileju gada nogalē, ir labi atcerēties, ka brīvības cīņas un pārciestās represijas arī bija tāda pati "atraitnes artava", kas atdeva visu, kas tiem bija. Tā bija īsta tautas mīlestība, kura ziedoja spēku, līdzekļus, laiku un pat dzīvības, ja tas bija nepieciešams.

Šai atraitnei toreiz bija maz, taču viņa ziedoja tik un tā. Viņai tas nozīmēja atdot visu. Mēs nezinām neko vairāk par šo sievieti, taču redzam viņas rīcību, kas izskatās pēc maza formāla ziedojuma. Tāda arī ir mīlestība uz Dievu, kuru Jēzus īpaši paslavē. Tā ir mīlestība, kas ierakstīta augstākajā bauslī - "ar visu spēku, prātu un sirdi" (Marka 12:30), kas izpaužas ne tikai ar tikumīgu dzīvi, bet arī ar to, kā tiek izlietota naudiņa. Tīrs, neliekuļots ziedojums nerēķina, bet pateicas, atsaucas, dāvina un atbalsta. (Mateja 6:3) Baznīcas piederīgajiem ir zināmi pienākumi, tā pat kā pilsoņiem

Foto: Jānis Deinats

ir pienākumi pret savu valsti - ...dot Keizaram un ...dot Dievam. (Lūka 20:25) Taču īsts, labs ziedojums izaug vispirms no labām attiecībām ar Dievu un pozitīvu attieksmi pret līdzilvēkiem un valsti. Apustulis Pāvils teiktu - priecīgu devēju Dievs mīl! (2.Korintiešiem 9:7) Un - Svētīgi ir dot! (Apustuļu darbi 20:35)

Nav zināms, no kā šī atraitne atsacījās. Tāpat nezinām, ko viņa upurēja, ziedojot. Varbūt viņa atsacījās no kādas ēdienreizes? Varbūt viņa pēc tam strādāja dubultslodzi? Varbūt viņas īres maksa tikai aizkavēta? Bet Jēzus aicina dot arī tad, kad tas nav viegli. Mēs varam lepoties ar Baltezera baznīcas ērģeļu pasākumiem, kuru laikā bija savākta lielākā daļa līdzekļu. Jaunajā gadā

pievērsīsimies Carnikavas dievnama atjaunošanai - arī tie būs mazie soliņi, kur būs nepieciešama mūsu katra "artava". Un paldies katram, kas atbalstīja draudzi iepriekš un darīs to arī turpmāk, pat ja tas nav viegli un pat, ja tas izskatās tikai pēc "nieka artavas" - tomēr tas ir ļoti, ļoti nozīmīgi. Ar to taču mēs liecinām par ticību, slavējam Dievu un piedalāmies Viņa misijā pasaulē!

Jautājums paliek - vai es arī spēju būt kā šī atraitne? Un kuru dāvanu vai "artavu" Jēzus uzslavētu manā dzīvē? Vai es arī spēju dot, pat ja tas ir grūti un esmu tik ļoti aizņemts? Protams, mana un tava "artava" nav mērāma vienmēr naudā, bet arī laikā un mīlestībā, ko veltu. Bet tieši tas parāda, cik patiesībā ir dzīva

mana un tava ticība. Ir vērts gadumijā padomāt, vai es varētu veltīt vairāk laika tuviniekiem? Varbūt uzdāvināt kādu dāvanu karti kaimiņam, kas palicis bez darba? Varbūt turpināšu mīlēt valsti un draudzi, pat ja politiskās diskusijas mani sadusmo un baznīcā vēl nebūt viss nav ideāli? Un ja mans bērns palūgs palasīt kaut ko priekšā, veltīšu laiku viņam savā aizņemtībā vai nogurumā? Jautājums paliek - vai es savu pašlabumu un patmīlību esmu gatavs pārvērst mīlestībā uz tuvāko un lielākā vēlmē sekot Kristum? Un vai es savai dzīvei vēlos piešķirt mūžības vērtību!

IVARS JĒKABSONS,
mācītājs

NOSLĒDZAS ĒRĢEĻU AKCIJA BALTEZERA BAZNĪCĀ

Paldies visiem ziedotājiem, atbalstītājiem, māksliniekiem, kuri pieņēma savu artavu, lai mūsu Baltezera baznīcā atkal skanētu īstas ērģeles, ar kuru skaņām godināt Dievu un iepriecināt klausītājus! Akcijā esam savākuši apm. 2/3 no nepieciešamā finansējuma, atlikusi summa tika nomaksāta no draudzes ietaupījumiem un regulārajiem ziedojumiem. Ar to ērģeles patiešām šobrīd pieder draudzei un ziedojumu vākšanas akciju "Lai atkal skan ērģeles Baltezera baznīcā!" noslēdzam. Bet vēl līdz gada beigām ir iespējams ziedot pārskaitot uz draudzes kontu ar norādi "Ērģeļu iegādei" vai noziedot šim mērķim paredzētā aploksnē baznīcā.

Ērģeļu iegādes atbalstam notika labdarības koncertu cikls "Ērģeļmūzikas četri gadalaiki". Tā laikā izveidojās ļoti laba sadarbība ar augstas klases māksliniekiem, kuri vēlas arī turpmāk koncertēt pie mums. Tam par iemeslu ir Baltezera baznīcas kamerzāles izmēra telpa ar labo akustiku, labo instrumentu un siltā draudzes un klausītāju atsaucība. Jau nākamā gada 14.janvārī pl. 18:00 pie mums viesosies Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas (JVLMA) maģistranti ar savu diplomadarba koncertu "Kad apstājas laiks...", kur uzstāsies Terēze Upatniece (*soprāns*), Katrīna Kivleniece (*saksofons*), Ruta Birzule (*ērģeles*) un JVLMA saksofonu kvartets.

Četrus labdarības koncertu sērija "Ērģeļmūzikas četri gadalaiki" baznīcas jauno ērģeļu ieskandināšanai ar izcilu Latvijas mākslinieku piedalīšanos notika

no augusta līdz novembrim. Pateicoties mūsu ērģelnieci Dacei Akmentiņai pie mums koncertēja patiesi izcili mūziķi. Pirmajā koncertā "Pavasaris" uzstājās mākslinieces ērģeliece Aija Ziņģīte un soprāns Aija Veismane, kura īpaši specializējusies dziedāt senās mūzikas stilistikā no viduslaikiem līdz klasicismam. Nākamajā koncertā "Vasara" koncertēja ērģespēles slavenais lielmeistars Tālvāldis Deksnis. Koncertā "Rudens" ērģeles spēlēja Kristīne Adamaite kopā ar saksofonistu Arti Sīmani, kurš ir arī JVLMA rektors. Savukārt koncertā "Ziema" varēja klausīties mūsu ērģelnieces Daces Akmentiņas un sitaminstrumentālista Guntara Freiberga saspēli.

Kā jau stāstīts, 2016. gada maijā Baltezera baznīcā tika uzstādītas jaunas, Holandes firmas "Johannus" digitālās ērģeles, kas iegādātas par draudzes locekļu un atbalstītāju ziedojumiem. Pirmo ziedojumu šim mērķim veltīja operas soliste Evita Zālīte, kura līdz ar to kļuva par Baltezera baznīcas jauno ērģeļu krustmāti. Instruments tika pasūtīts pie ražotāja un to uzbūvēja un uzskāņoja tieši Baltezera baznīcai. Instrumenta iegādes kopējās izmaksas bija 16426,80 EUR. Pateicoties iepriekšējās akcijās savākti līdzekļiem kopš 2013. gada varējām veikt pirmo iemaksu 4'000 EUR apmērā. 2016. gada laikā kopējiem spēkiem esam savākuši 7633,83 EUR, lai varētu veikt visus maksājumus. Kopumā akcijas laikā saziēdota 11580.21 EUR. Tajā skaitā 1002.27 EUR tika saziēdota labdarības koncertu cikla "Ērģeļmūzikas

četri gadalaiki" ietvaros. Draudze atlikušo summu (4846.59 EUR) noteikto maksājumu kārtībā ir jau nosegusi no citiem ieņēmumiem. Tāpēc tās jau pilnībā pieder draudzei, bet ērģeļu iegādes akciju varat atbalstīt arī turpmāk, lai izlīdzinātu šim mērķim novirzītās draudzes finanses.

ZIEDOŠANAS IESPĒJAS

Ziedot ērģelēm var, pārskaitot ziedojumu uz draudzes kontu ar norādi „Ērģeļu iegādei” vai arī ievietojot savu ziedojumu speciālās šim nolūkam paredzētās aploksnēs, kas atrodamas dievnamā. Atgādinām, ka Ādažu evaņģēliski luteriskajai draudzei ir piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss, līdz ar to ziedotājiem ir pieejami nodokļu atvieglojumi.

Jautājumiem vai ierosinājumiem, kā vēl varam uzrunāt cilvēkus, lūdzam rakstiet uz info@baltezerabaznica.lv.

FAKTI:

Kopējā summa: **16426,80** EUR

Saziēdota (2013., 2014., 2015. gadā): **3946,38** EUR

Saziēdota 2016. gadā: **7633,83** EUR

Samaksāts no ikdienas ziedojumiem: **4846,59** EUR

Datus sagatavojsi Dainavīte-Birute Krauze

MARTA ROMANOVA – JĒKABSONE

ĪSUMĀ PAR CARNIKAVAS BAZNĪCAS VĒSTURI

Kaut gan nav ziņu, kad uzcelta pirmā baznīca Carnikavā, pastāv vēsturiskas liecības, ka kāda zemnieka kapela Carnikavā atradusies jau 1638.gadā, un tā saukta Bērtuļa (Bartolomeja) vārdā. 1643. gadā tika uzcelta jauna koka baznīca, kuras būvniecībai barons Vulfens bija atvēlējis savu zemi. Vēl 1669.gada veiktās vizitācijas protokolā Carnikavas baznīca tiek saukta par Sv.Bartolomeja kapelu. Lielā Ziemeļu kara laikā (1701-1721) baznīca tiek pilnībā nopostīta, un dievkalpojumi turpmāk notiek Carnikavas muižā līdz pat 1729. gadam, kad tiek uzcelta jaunā baznīca.

Tagadējā Carnikavas baznīca celta laikā no 1728. līdz 1729.gadam. Kā norādīts 1739.gada vizitācijas komisijas ziņojumā, ap baznīcu bijusi uzcelta arī jauna koka sēta. Tolaik baznīcās zem grīdas izmūrētās kapenēs bija pieņemts apglabāt ievērojamākos draudzes locekļus; pie kam vēl 18.gs. sākumā bija noteikta sekojoša maksa par vietu baznīcā: kapa vieta no lielajām durvīm līdz baznīcas vidum – 1 dālderis, no vidus līdz altāra korim – 2 dālderis, zem altāra kora – 4 dālderis. Pie altāra bija paredzēta vieta mācītāja ģimenei. Šāda tradīcija saglabājās līdz pat 1773.gadam, līdz krievu valdība apbedīšanu baznīcās aizliedza. Kapsēta atradās turpat baznīcas pagalmā, kur bija arī, tā sauktais, kaulu kambaris, kur tika novietoti ik pa laikam izraktie kauli.

Ap 1850.gadu draudze kopā ar Carnikavas muižas pārvaldnieku Augustu Panderu uzsāka baznīcas atjaunošanas darbus, uzliekot jaunu dakstiņu jumtu, torni, ierīkojot 200 sēdvietas, uzstādot ērģeles un altāra gleznu. Ērģeles uzbūvējis Allažu skolotājs Kronbergs, savukārt altāra gleznu „Kristus pie krusta” un

„Kristus debesbraukšana” gleznojis Rīgas mākslinieks J.K.L.Madauss.

1. Pasaules kara laikā baznīca tiek nopostīta; baznīcas soli un ērģeles tiek iznīcinātas, pazūd arī draudzei dāvinātā Glikas bībele, sudraba vīna biķeris, sudraba altāra svečturi un gandrīz visa baznīcas iekārta. Tāpat pazuduši arī divi zvani, kas tikuši izvesti uz Krieviju.

Latvijas brīvvalsts laikā 1924.gadā baznīca tiek atjaunota, un pēc gada tajā tiek uzstādītas arī jaunas ērģeles. 1937.gada 1.augustā atklāj un iesvēti par draudzes locekļu ziedojumiem izgatavoto marmora piemiņas plāksni Latvijas atbrīvošanas cīņās un 1.Pasaules karā kritušajiem Carnikavas draudzes dēliem. Vecie draudzes locekļi zināja stāstīt, ka vēlāk šī plāksne, lai paglābtu no iznīcības, tika ierakta zemē. Šovasar, veicot baznīcas atjaunošanas darbus, vecā piemiņas plāksne tika atrasta un šobrīd ir atdota restaurācijai.

1938.gadā Carnikavas draudze ir liela – tā sastāv no 800 draudzes locekļiem, no kuriem 420 ir draudzes nodokļu maksātāji. Bet tad seko 2.Pasaules karš. Vēl 1942.gadā Carnikavas baznīcā notiek trīs Jūrmalas draudžu (Pēterupes, Skultes un Carnikavas) Dziesmu dienas. Kara laikā baznīcas telpas atkal tiek izpostītas. Pēdējais draudzes mācītājs bija Alfrēds Sudārs (1906-1997), kurš divpadsmit sava mūža gadus nokalpoja iepriekšminētajām trim Jūrmalas draudzēm. Bēgot no iespējamām represijām, mācītājs A.Sudārs kādā agrā 1944.gada septembra rītā kopā ar sievu un vēl dažiem bēgļiem mazā laiviņā dodas no Skultes zvejas ostas uz Roju, bet tad tālāk uz Gotlandi. No Zviedrijas vēlāk viņa ģimene emigrē

uz ASV, kur mācītājs kalpo Čikāgas Miera draudzē. A.Sudārs apglabāts Saulkrastu Pēterupes kapos.

1946.gadā draudze salabo un iestiklo logus, bet 1948.gadā atjauno jumta segumu. 20.gs. piecdesmitajos gados draudze panīka, pēdējo dievkalpojumu noturot 1954.gadā. Vēlāk baznīcas telpas nonāk PMK (Pārvietojamā mehanizētā kolona) rīcībā, un tajās tiek ierīkots elektrosadales skapju ražošanas iecirknis.

1992.gadā tiek atjaunota Carnikavas draudze, tiek atgūts arī dievnams un citi draudzes īpašumi. Vairākus gadus dievnams tiek izīrēts – tā telpās atrodas ērģeļu noliktava. Dievkalpojumi tiek noturēti Tautas nama Ozolaine telpās, nereti tomēr pulcējoties arī vecajā baznīcā. Ar Carnikavas novada domes, Ādažu draudzes un privāto ziedotāju atbalstu baznīcas atjaunošanas darbi aizsākās 2008.gadā, kad tika ielikti logi, pievienota elektrība, 2011.gadā pilnībā atjaunots tornis, tā konstrukcija un jumts, uzstādīts krusts, kā arī ierīkota telpa lūgšanām altāra daļā. 2012.gadā - uzlikts jauns māla dakstiņa jumts. Kopš 2014.gada baznīcas atjaunošanas darbus vada Ādažu draudzes valdes loceklis Artūrs Veispāls. Viņa vadībā tika izveidota darba grupa un 2016.gada maijā uzrakstīts un iesniegts projekta pieteikums naudas līdzekļu piesaistei no Eiropas fondiem. Projekta pieteikums tika akceptēts, un ir uzsākts darbs pie projekta realizēšanas.

(Rakstā izmantoti materiāli no U. Siliņa grāmatas „Mēs esam carnikavieši” (2012) un interneta vietnes www.carnikavabaznica.lv.)

DACE VEISPĀLE

DRAUDZES LOCEKĻU ATMIŅAS PAR CARNIKAVAS BAZNĪCU

Vija Ārste

Carnikavā dzimusi draudzes locekle Vija Ārste, būdama aptuveni 7 gadus veca meitene un mācīdamās blakus baznīcai esošajā Carnikavas skolā, atceras, kā notikušas iesvētības Carnikavas baznīcā. Iesvētāmie jaunieši skaisti saģērbušies – meitenes skaistās, baltās kleitās - no skolas devušies uz baznīcu kalnā. Vija stāsta, ka tolaik bijusi arī tradīcija, ka iesvētību dienā pēc ceremonijas baznīcā iesvētāmie devās uz blakusesošajiem kapiem, lai pagodinātu savus mūžībā aizgājušos tuviniekus. No savas bērnības atmiņām Vija atceras, ka svētdienās baznīca bijusi pilna, kā saka Vija – iet baznīcā bijis pienākums. Katrai ģimenei bija sava ierastā vieta; Vijas ģimenes sols atradies gandrīz zem ērģeļu balkona. Ieejot baznīcā, pa labi uz sienas bijusi balta plāksne muižas kalpotājam B.Legzdīnam, kuru tur par godu savam uzticīgajam kalpotājam pēc viņa nāves uzstādījis muižkungs kā pateicību par mūža darbu. Tā šobrīd atrodas Carnikavas novadpētniecības muzejā. Otrā pusē atradusies nesen, šajā vasarā baznīcas iekšienē izraktā plāksne Latvijas atbrīvošanas cīņās un 1.Pasaules karā kritušajiem Carnikavas draudzes dēliem, kas tika izgatavota par draudzes locekļu ziedojumiem un svinīgi atklāta 1937.gada 1.augustā. Draudze padomju okupācijas gados vēl darbojusies līdz 1954.gadam. Jau kara gados stipri nopostīta, pēckara padomju varas gados baznīca tika pilnībā izdemolēta. Vija

Ārija Cekule

Gribu dalīties savās atmiņās par Carnikavas evaņģēliski luteriskās draudzes atjaunošanu pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas. Negribu teikt, ka esmu veca, bet sena gan. Daudz ko neatceros, un gājis mums ir diezgan raibi. No bērnības atceros sava brāļa kristības, tad karš .... Bet jutu, ka ir kāds augstāks spēks, kaut ģimenē Dievu nelūdzām. Tikai grūtos brīžos piesaucām. Spilgti atmiņā palicis 1991. gads, kad mācītāja Sarmīte Fišere iesvētīja Carnikavas sarkanbaltsarkano karogu. No tā laika arī sākās mūsu draudzes atdzimšana. Sarmīte Fišere bija arī mūsu pirmā mācītāja. Sākumā pulcējāmies skolā, diezgan kuplā pulkā. Par draudzes priekšnieku ievēlēja Jāni Bērziņu. 1993.gadā notika pirmās kristības, tās vadīja mācītājs Igmārs

atceras, ka laikā, kad viņa vēl mācījusies Carnikavas skolā, un baznīca bijusi jau slēgta, tās apkārtnē mētājušās vēl daudz dažādas detaļas no iznīcinātajām ērģelēm un cita baznīcas interjera.

Ar lielu prieku Vija atceras laiku, kad viņa 2002.gadā sākusi apmeklēt dievkalpojumus mācītāja Gundara Bērziņa vadībā Carnikavas Tautas namā, tagadējās bibliotēkas telpās. Vissiltākās atmiņas Vijai saistās ar laiku, kad atkal, nu jau izpostītajā un brūkošajā, Carnikavas baznīcā pēc ilgiem, ilgiem gadiem dievkalpojumus noturēja tolaik Ādažu (Baltezera) draudzē kalpojošais mācītājs Gundars Bērziņš. Sākumā dievnāmā nebija arī elektrības. Viņa atminas sirsniņu un aizkustinošos brīžus, kad mācītāja Gundara ģitārspēles pavadībā kopā sanākušie dziedājuši baznīcas dziesmas. Kādu laiku dievkalpojumos piedalījies arī blakus esošās Internātskolas direktore un audzēkņi, kas palīdzējuši arī dažādos baznīcas sakārtošanas pasākumos. Ļoti jaukas atmiņas Vijai saistās arī ar mācītāju Māri Sarmu, kurš draudzē kalpoja no 2011. līdz 2015. gadam. Viņa vadībā noturēti dievkalpojumi Carnikavas baznīcā, mazajā telpā aiz altāra vietas. Vija ar gaišām atmiņām atceras kādu 18.novembra svētdienu, kad dievkalpojuma noslēgumā ērģelniece Dace Akmentiņa nospēlējusi Latvijas Valsts himnu – tas bijis negaidīts un īpašs savīlinošs brīdis, kas piedzīvots nelielajā

draudzes pulciņā senajā dievnāmā. Ar prieku un siltiem pateicības vārdiem Vija piemin sirsnīgās pasēdēšanas kopā ar mācītāju Māri pēc dievkalpojumiem, kas toreiz notika Carnikavas pašvaldības telpās. Viņa atceras kopīgās sarunas un mācītāja interesantos stāstījumus par savu dzīvi un ceļojumiem.

Vija ir dzimusi carnikaviete, ļoti gaišs un pozitīvs cilvēks; viņa zina pastāstīt daudz arī par senajām mājām un dzimtām, kuru pēcnācēji vēl šodien dzīvo Carnikavā. Ar zināmu pesimismu viņa runā par Carnikavas dievnama nākotni, par draudzes atjaunošanu, jo pieredze rāda, ka uz dievkalpojumiem Tautas namā šobrīd atnāk vien pāris cilvēku. Var tikai apbrīnot Vijas atmiņu un zināšanas par dzimto novadu, viņas valodu, dzīves pieredzi un inteligenci. Tikai vēlos atzīmēt, ka pēc sarunas ar jauko Viju Ārsti man radās arī kāds secinājums, ka mums vajadzētu biežāk atcerēties mūsu vecos draudzes locekļus, jo viņi to ir pelnījuši. Kā ikvienu, un it īpaši cilvēku vecumā, sasilda kāda sirsnīga personīga saruna, jo to, ar kādu prieku un aizrautību Vija stāstīja par mūsu draudzes mācītājiem un kopā pavadītajiem brīžiem, ir grūti aizmirst. Novēlēsim Vijai labu veselību, un lai pietiek spēka un izturības būt ar mums, kopā pulcējoties dievkalpojumos atjaunotajā Carnikavas dievnāmā.

Interviju sagatavoja
DACE VEISPĀLE

(No kriesās puses): Vija Ārste, Ārija Cekule un Evita Zālīte

ĀRIJA CEKULE,

Carnikavas draudzes locekle

DALOTIES IGNĀCISKO KLUSUMA REKOLEKCIJU PIEREDZĒ

Svētīgais klusums ar Dievu!

Kāda ir kristīgā dzīve? Mārtiņš Luters raksturoja, ka kristīgā dzīve sastāv no trīs lietām, ko viņš ietērpj trīs vārdos: *oratio, meditatio et tentatio*. Latviski tulkojot no latīņu valodas tas būtu - lūgšana, meditācija un pārbaudījumi. Lūgšanā mēs ar Dievu sarunājamies, meditācijā mēs ieklausāmies Viņā, ļaujām Viņam vārdam iesakņoties un veidot sevi, bet pārbaudījumos mēs pārvaram savu grēcīgo dabu Dieva Gara spēkā. Šīs trīs lietas caurauž Apustuļu darbos aprakstīto draudzes garīgo dzīvi, kas katru dienu bija balstīta Dieva vārdā, lūgšanās, maizes laušanā un sadraudzībā. (Apd.2:42) Aizceļojot uz laiku un padzīvojot kādā garīgā kopienā vai klusuma rekolekcijās, ar laiku saproti kāda ir šādas garīgās dzīves intensitātes svētība. Tā paveic ārkārtēji dziļas un svētīgas pārmaiņas cilvēka personā. Tad visas laicīgās raizes un konflikti aiziet otrā plānā. Tas, kas tevi tā saēd ikdienā, vairs netraucē. Tad ieraugi īsto dzīvi un paliekošās lietas. Tāds Dieva tuvuma un miera pilns laiks dod paliekošu svētību un ceļa maizi ikdienai. Un tu vari atgriezties ikdienā un nokāpt no Kunga apskaidrošanās kalna

pilns spēka un cerības. To man ir bijis dots piedzīvot pašam un pat mācīties to organizēt citiem - veidot miera ostas jeb rekolekcijas kristīgā ceļa gājējiem. Manā gadījumā tā ir pieredze, ko esmu ieguvis rietumu kristietības pieredzē, jeb Jezuītu ordeņa dibinātāja Svētā Ignācija no Lojolas garīgajos vingrinājumos. Rekolekcijām mēdz būt dažādas formas. Vispirms ir sprediķotas, konferenču tipa rekolekcijas, kur lielu lomu spēlē lektora personība. Tad kāds mācītājs vai lektors dalās savā pieredzē un iedvesmo klausītājus kādām atziņām un stiprina ticībā un garīgā dzīvē. Baltezers draudzē tāda ļoti pozitīva pieredze ir bijusi viesojoties mūsu mīļajam draugam un mācītājam Jānim Bitānam no Liepājas Annas draudzes. Tāpat ko līdzīgu esam piedzīvojuši draudzes dienu ietvaros vai kopīgos pārgājienos, ko esam organizējuši paši. Bet vēl ir arī tā saucamās klusuma rekolekcijas, kurās mazākā lokā tiek veikts individuāli garīgā līdzgaitnieka atbalstīts laiks - ceļojums kopā ar Dievu, kas īpaši pielāgots katrai personai un viņa situācijai. Šeit klusums ir veids, kā nofokusēties uz Dievu un paša iekšējiem procesiem meklējot Dievu tajā un caur to. Bet īpašais tajā klusuma rekolekciju formā ir Dieva vārda, Bībeles teksta

lasīšana, kas izaicina, uzrunā tavu dzīves situāciju ar personīgu, dzīvu Dieva klātbūtni. Tādu rekolekciju katras dienas kārtība ir kopīga klusējošas ēdienreizes, dievkalpojums un galvenais - četras līdz piecas apmēram stundu garas lūgšanu sesijas un viena individuāla saruna ar tavu garīgo līdzgaitnieku. Tas palīdz tev pašam saprast un atsaukties tam, ko Dievs dara šajā brīdī. Un tāpat daudz atpūtas un pastaigu dabā. Tas ir ļoti pateicīgs laiks attiecību atsvaidzinājumam un padziļinājumam ar Dievu. Tas ir laiks, kad ir daudz vieglāk veikt nopietnas dzīves izvēles un kad vēltīt pietiekoši daudz laika, lai Dieva tuvumā izdzīvotu savas dzīves krīzi vai būtisku jautājumu. Dievkalpojumi, sarunas, grēksūdzes, lūgšanas to visu palīdz iziet maksimāli svētīgi.

Nav noslēpums, ka lielākās cīņas nereti notiek ne jau ārēji, bet mūsos pašos - mūsu prātā, sirdī un vēlmēs. Ja tu esi iekšēji pieaudzis ticībā, stabilāks esi arī pārējā dzīvē un attiecībās. Bet ikdienas steiga nevienmēr veicina mūsu garīgo izaugsmi, bet drīzāk mūs izvelk ārējās lietās. Sadzīve mūs bieži aizved prom no sevis un no dziļākās saiknes ar Dievu. Tāpēc ļoti svarīgs ir laiks aplūgt, apstāties un pavadīt vairāk personīga laika ar Dievu. Tāda kristīgā dzīvē parasti ir svētdiena - miers, atpūta, draudze un dievkalpojums. Taču arī tad, ja tava garīgā dzīve ir tikai dievkalpojums un mācītāja sprediķis pāris stundas nedēļā, tas vēl aizvien nesasniedz nepieciešamo dziļumu. Tad tās vēl aizvien var būt virspusējas, gadījuma rakstura attiecības ar Dievu. Tāpēc ļoti būtisks ir kvalitatīvi pavadīts personīgais laiks ar Dievu ikdienā. Tāpēc meklējot lielāku garīgo dziļumu, tuvākas attiecības ar Dievu, nepieciešams "aizbraukt" ar Dievu ceļojumā vai doties kādā garākā "vairāku dienu pārgājienā". Ik katra ģimene parasti pēc tāda piedzīvojum pārrodas mājās saliedētāka un tuvākā cits citam. Tā tas ir arī ar garīgiem ceļojumiem, jeb rekolekcijām.

Mācītājs
IVARS JĒKABSONS

Saindēties ar Jēzu un ļaut Dievam būt džentlmenim

Vesels mēnesis lūgšanās, sarunās ar Dievu. Bez telefona, interneta, epastiem, trokšņa. Veselu mēnesi neielūkoties Facebook un negaidīt sms. Dievkalpojums katru dienu. Tā man bija īstā dzīve! Tas bija svētīts laiks, ko pat vēl šodien grūti aptvert. Un vēl grūtāk aprakstīt vairāk kā 120 meditāciju pieredzi. Vai nebija grūti? - statistikai piefiksēju, ka 26-tajā dienā man palika grūti. Un ko tad darīja Dievs? Viņš šo manu grūtumu pārvērta misijā. Un tā par visu un visu laiku. Dievs visas manas sāpes un bēdas, un laiku pārvērta vērtībā. Tas bija mūsu laiks. Pati pirms šiem vingrinājumiem biju izgājusi 10 dienu Ignāciskās klusuma rekolekcijas. Viena no skaistākajām atziņām un lietām, vienlaicīgi ļoti atbildīgām, kas te tiek uztverta kā pašsaprotama - Dievs pats ierodas uz katru šo meditāciju. Laiks, kad es apzinājos, cik ļoti Dievs, kas mani ir radījis, VIENMĒR ir milējies, vadījis, sargājis. Apzināties, ka viņš mani rada un veido vēl joprojām. Un vada uz man noliktu un paredzētu savas dzīves misiju. Sajust, fiziski sajust Dieva mīlestību, Viņa skatienu, Viņa apskāvienu un pieskārienu. Ieraudzīt, cik dažādos veidos Viņš ar mani sarunājas - lidojošās lapās, jūras viļņos, izskalotā dzintārā, zemē ieaugušās laivās, priekā sirdī, nožēlā un asarās. Visas tās dāvanas, ko Viņš man ir devis un iespējas, ko dod,

arī pārbaudījumus, tas viss ir ar nolūku. Viņam ir sapnis un konkrēta vīzija par mani un manu dzīvi. Bija tik sāpīgi un reizēm pretīgi ieraudzīt, kā es šo vīziju un dāvanas esmu mīdījusi kājām un ļāvusi izmantot pavisam citiem spēkiem. Nekad tik spēcīgi nebiju ieraudzījusi savus grēkus un to konsekvences. Ja kāds no līdz cilvēkiem to izdzirdētu, iespējams, teiktu - ko tad nu tādu tu varētu būt izdarījis, Martiņ? Un šādi "nomierinoši" jautājumi mani pašā ilgi ir skanējuši. Bet tās kauna asaras bija par grēku. Grēka apziņa un rozā brīļļu nokrišana pašai par sevi man bija milzīga dāvana, liela svētība, lai varētu doties tālāk šajās attiecībās ar Dievu un Jēzu, kas ir piedošana. Un man ļāva iet vēl tālāk - atrast un nosaukt vārdā grēka sakni, to važu un aukliņu, aiz kuras sātans mani varējis raustīt visu mūžu, nelietīgi izmantojot tās pašas Dieva dotās dāvanas. Beidzot pēc gadiem ilgiem meklējumiem darbā ar sevi dažādās terapijās,ursos, semināros un treniņos, ieraudzīt un ļaut tam izgaismoties tik skaidri. Un ielikt to Dieva rokās. Un vēlēties būt kopā šajā dejā, kopīgajā ceļojumā, kur tas vairs nekad nebūs tikai mans ceļojums vien. Mana dzīve nepieder man vienai. Tas ir mūsu kopīgs ceļojums vai pat kara gājiens. Tā ir ļaušanās Dievam manā dzīvē rīkoties kā džentlmenim, nodot Viņam savu dzīvi. Esmu tik pateicīga iespējai iepazīt Dieva mīlestību un tam laikam ceļot kopā ar Jēzu no Viņa dzimšanai līdz nāvei un augšāmcelšanai. Ja tu esi ar

kādu kopā diendienā, redzi milzīgus pārbaudījumus, prieku un asaras, tu kļūsti tuvs. Īsākais teikums Bībelē stāstā par Lācara atmodināšanu - "Jēzus raudāja." - kļūst par veselu kosmosu. Tu dzirdi kā Marijas "Jā!" Dievam pēc eņģeļa Gabriēla viesošānās atbalsojamies laikā un telpā; tik spēcīgs var būt viena cilvēka "Jā!", ka tas ļauj ienākt pasaulē tik lielai gaismai kā Jēzus. Tu ļaujies Jēzum paņemt tavas dzīves airus pēc staigāšanas pa ūdeni. Un tad noņem Viņa miesu no krusta pēc nāves. Un beigās izjust patiesi gavilējošu prieku par Viņa augšāmcelšanos, ko es nekad iepriekš nebiju jutusi un sapratusi. Tas viss ļauj visām maņām, emocijām būt klāt, pieredzēt, piedzīvot to, kas ir Jēzus. Cik tālu Viņš to ļauj. Es beigās sapratu, ka esmu bijusi kā neticīgais Toms, kuram vajadzēja pieskarties. Un Jēzus to ļāva, cik man nepieciešams, lai pieņemtu viņu par savu draugu, tad skolotāju, tad Pestītāju. Lai piedzīvotu Viņa vārdus "Es esmu dzīvība!". Lai aizdegtos sarkanās liesmās un saindēties ar Jēzus mīlestību, ka tā ieplūst manā asinsritē. Es patiesi vēlos, lai mūsu draudzē būtu iespēja izmantot šo Dieva dāvanu pēc iespējas daudziem. Sākot ar rekolekciju nedēļas nogalēm, tad nedēļas rekolekcijām un tad pašus Sv. Ignācija garīgos vingrinājumus. Lai Dievs dod man degt, spēju to nest tālāk un piepildīt Viņa sapni par mani un pasauli!

MARTA ROMANOVA-JĒKABSONE

Atrašanās šajās rekolekcijās bija kā Debesu Tēva dāvana, kurā Viņš man ļāva uz brīdi mazliet pakāpties tuvāk Debesīm, kur dzīvo Mīlestība un Dzīvība. No sirds esmu pateicīga sv. Ignācijam un mācītāju komandai par šo izstrādāto garīgo vingrinājumu komplektu, kas izpildāms klusumā un katram dalībniekam notiek tik individuāli! Man

svarīgs bija tieši klusums, kur norimst sirds, prāts un visi liekie vārdi, jo vienīgi klusumā es spēju sadzirdēt, ko Jēzus runā manā sirdī. Tā bija neaprauktā miera, prieka un mīlestības pieredze! Vārdi, ko mīļotais Pestītājs man visbiežāk teica bija: "Es tevi milu, Mans bērns, Es tevi milu tā kā tu pat iztēloties nespēj!" Un vēl daudz, daudz mīlestības un maiguma

piepildītas sarunas...No sirds iesaku katram, ja vien ir iespēja, kaut reizi dzīvē uzdāvināt sev šo iespēju piedalīties sv. Ignācija Klusuma rekolekcijās un saņemt tās brīnišķīgās dāvanas, ko dāsnais Debesu Tēvs vēlas dāvināt tieši Tev!

SANDRA TAURIŅA

ATJAUNOTAS AKMENS VĀZES

Sekmīgi noslēdzies projekts "Dekoratīvā kaļķakmens kaluma detaļu – divu akmens kaluma vāžu, restaurācija un uzstādīšana Baltezera baznīcas fasādē", šo projektu līdzfinansēja un atbalstīja Valsts Kultūras Pieminekļu aizsardzības inspekcija.

Vēsturiski, akmens vāzes atradušās baznīcas fasādē, taču veicot fasādes

remontu, ap 2000. gadu, vāzes tika demontētas, tās bija tik ļoti sadrupušas, ka nebija iespējams novietot atpakaļ, pabeidzot fasādes remontu. Bija nepieciešams veikt pilnīgu akmens vāžu restaurāciju. 2016. gadā radās iespēja piesaistīt Valsts Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas līdzekļus. Darbus veica SIA "Akmens apstrādes

centrs AKM" restauratori Artūrs Šutovs un Matīss Vindačs, pieredzējuša akmens kaļa Pēteris Zvauņa vadībā. Paldies arī Egilam Elksnim par atbalstu projekta uzsākšanā.

Kopējās projekta izmaksas sastādīja 6600 EUR, VKPAI atbalsts projektam bija 3500 EUR, pārējo sedza no draudzes budžeta.

Informācija par draudzē notiekošo interneta mājas lapā www.baltezerabaznica.lv.

Seko draudzes aktivitātēm arī sociālajā portālā Facebook: www.facebook.com/BaltezeraBaznica

KONTAKTI: Draudzes mācītājs IVARS JĒKABSONS - 29482497, ivars.jekabsons@baltezerabaznica.lv
Draudzes priekšniece DAIGA GRENCBERGA - 29112951, daiga@baltezerabaznica.lv
Draudzes mūziķe DACE AKMENTIŅA – 29670447, dakmentina@inbox.lv

ĀDAŽU EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ DRAUDZE

Baltezera baznīca, Ādažu novads, LV 2164 | Reģ. Nr. 90000345040 | EUR: LV39UNLA0002000701636

Ko Tu gribētu lasīt nākamajā avīzē?

Ja vēlies piedalīties tās veidošanā, vai vēlies kā savādāk iesaistīties kalpošanā mūsu baznīcā, lūdzu, raksti vai zvani, es uzklausišu un palīdzēšu īstenot Tavas idejas mūsu draudzē - Simona T. 20222285, simona.caupala@gmail.com